

KINDERMISHANDELING

KINDERMISHANDELING

Sieberen Voordewind

Kindermishandeling

Auteur: Sieberen Voordewind

ISBN: 9789402155204

© Sieberen Voordewind, 2016

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, microfilm, of op welke wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de auteur.

All rights reserved.

INHOUDSOPGAVE

Voorwoord.....	7
1. Kindermishandeling.....	9
2. Vormen van kindermishandeling.....	42
3. Signalen van kindermishandeling.....	54
4. Oorzaken van kindermishandeling	58
5. Gevolgen van kindermishandeling.....	59
6. Reacties van mensen.....	64
7. Hulpverlening voor kinderen	68
8. Wat een kind kan doen dat mishandeld wordt.....	76
9. Hulpverlening voor volwassenen.....	86
10. De huisarts en kindermishandeling.....	94
11. Helpen vanuit de Bijbel.....	96
12. Pastoraat en kindermishandeling.....	108
13. Op weg naar innerlijke genezing.....	137
14. Complete hulp.....	143
15. Stappenplannen bij kindermishandeling.....	147
16. Voorkom kindermishandeling.....	149
17. Nuttige adressen.....	150
Biografie.....	151
Kindermishandeling.....	152

VOORWOORD

Beste lezer(es),

Kindermishandeling - in welke vorm dan ook - is verschrikkelijk en komt helaas ook in deze tijd voor. Het boek "Kindermishandeling" heb ik naar aanleiding van ervaringen van mensen geschreven voor alle mensen die hiermee te maken hebben en voor hen die dat nog steeds van dichtbij meemaken maar ook voor hen die anderen willen helpen. Er is niet alleen de juiste hulp nodig voor het kind dat mishandeld wordt maar ook voor iemand die als kind mishandeld is en voor de dader(s).

Kindermishandeling moet in zover dat mogelijk is, zoveel mogelijk voorkomen worden. Helemaal niets doen is geen optie.

Kindermishandeling moet stoppen! Elk kind is kostbaar en heeft recht op liefde, veiligheid, verzorging en aanvaarding. Laten we als volwassenen ons daarvoor inzetten. In dit boek heb ik de namen van slachtoffers veranderd. De voorbeelden zijn waargebeurd.

Sieberen Voordewind

Noordscheschut, 06- 10- 2016

1. KINDERMISHANDELING

1.1 RECHTEN VAN HET KIND

INTERNATIONAAL VERDRAG INZAKE DE RECHTEN VAN HET KIND

Artikel 1 Definitie van het kind. Ieder mens jonger dan achttien jaar is een kind.

Artikel 3 Belang van het kind. Het belang van het kind moet voorop staan bij alle maatregelen die kinderen aangaan. De overheid moet het welzijn van alle kinderen bevorderen en houdt toezicht op alle voorzieningen voor de zorg en bescherming van kinderen.

Artikel 5 Rol van de ouders. De overheid moet de rechten, plichten en verantwoordelijkheden van ouders en voogden respecteren. De ouders en voogden moeten het kind (bege)leiden in de uitoefening van zijn of haar rechten op een manier die past bij de leeftijd en ontwikkeling van het kind.

Artikel 6 Recht op leven en ontwikkeling. Ieder kind heeft het recht op leven. De overheid waarborgt zoveel mogelijk het overleven en de ontwikkeling van het kind.

Artikel 7 Naam en nationaliteit. Het kind heeft bij de geboorte recht op een naam en een nationaliteit en om geregistreerd te worden. Het kind heeft het recht zijn of haar ouders te kennen en door hen verzorgd te worden.

Artikel 8 Identiteit. Het kind heeft recht zijn of haar identiteit te behouden, zoals nationaliteit, naam en familiebanden. De overheid steunt het kind om zijn of haar identiteit te herstellen als die ontnomen is.

Artikel 9 Scheiding kind en ouders. Het kind heeft recht om bij de ouders te leven en op omgang met beide ouders als het kind van een of beide ouders gescheiden is, tenzij dit niet in zijn of haar belang is. In procedures hierover moet naar de mening van kinderen en ouders worden geluisterd.

Artikel 10 Gezinshereniging. Ieder kind heeft recht om herenigd te worden met zijn of haar ouder(s) als het kind en de ouder(s) niet in hetzelfde land wonen. Aanvragen hiervoor moet de overheid met welwillendheid, menselijkheid en spoed behandelen. Het kind dat in een ander land dan zijn of haar ouder(s) verblijft, heeft recht op rechtstreeks en regelmatig contact met die ouder(s).

Artikel 12 Participatie en hoorrecht. Het kind heeft recht om zijn of haar mening te geven over alle zaken die het kind aangaan. De overheid zorgt ervoor dat het kind die mening kan uiten en dat er naar hem of haar wordt geluisterd. Dit geldt ook voor gerechtelijke en bestuurlijke procedures. **Artikel 13** Vrijheid van meningsuiting Het kind heeft recht op vrijheid van meningsuiting, dit omvat ook de vrijheid inlichtingen en denkbeelden te verzamelen, te ontvangen en te verspreiden. Daarbij moet rekening gehouden worden met de rechten van anderen.

Artikel 14 Vrijheid van gedachte, geweten en godsdienst. Het kind heeft recht op vrijheid van gedachte, geweten en godsdienst en de vrijheid deze te uiten. De overheid respecteert de rechten en plichten van ouders en voogden om het kind te (bege)leiden bij de uitoefening van dit recht op een manier die past bij zijn of haar leeftijd en ontwikkeling.

Artikel 15 Vrijheid van vereniging. Het kind heeft recht met anderen vreedzaam samen te komen, lid te zijn of te worden van een vereniging en een vereniging op te richten.

Artikel 16 Privacy. Ieder kind heeft recht op privacy. De overheid beschermt het kind tegen inmenging in zijn of haar privé- en gezinsleven, huis of post en respecteert zijn of haar eer en goede naam.

Artikel 18 Verantwoordelijkheden van ouders. Beide ouders zijn verantwoordelijk voor de opvoeding van hun kinderen. Het belang van het kind staat hierbij voorop. De overheid respecteert de eerste verantwoordelijkheid van ouders en voogden, geeft

hen ondersteuning en creëert voorzieningen voor de zorg van kinderen, ook voor kinderopvang als de ouders werken.

Artikel 19 Bescherming tegen kindermishandeling. Het kind heeft recht op bescherming tegen alle vormen van lichamelijke en geestelijke mishandeling en verwaarlozing zowel in het gezin als daarbuiten. De overheid neemt maatregelen ter preventie en signalering hiervan en zorgt voor opvang en behandeling.

Artikel 20 Kinderen zonder ouderlijke zorg. Een kind dat tijdelijk of blijvend niet in het eigen gezin kan opgroeien heeft recht op bijzondere bescherming. De overheid zorgt voor alternatieve opvang, zoals een pleeggezin of indien nodig een kindertehuis.

Artikel 21 Adoptie. Het belang van het kind moet voorop staan bij adoptie. Als er voor het kind geen oplossing mogelijk is in het eigen land, is internationale adoptie toegestaan. De overheid houdt toezicht op de adoptieprocedures en bestrijdt commerciële praktijken.

Artikel 24 Gezondheidszorg. Het kind heeft recht op de best mogelijke gezondheid en op gezondheidszorgvoorzieningen. De overheid waarborgt dat geen enkel kind de toegang tot deze voorzieningen wordt onthouden. Extra aandacht is er voor de vermindering van baby- en kindersterfte, eerstelijnsgezondheidszorg, voldoende voedsel en schoon drinkwater, zorg voor moeders voor en na de bevalling en voor voorlichting over gezondheid, voeding, borstvoeding en hygiëne. De overheid zorgt ervoor dat traditionele gewoontes die schadelijk zijn voor de gezondheid van kinderen, worden afgeschaft.

Artikel 25 Uithuisplaatsing. Een kind dat uit huis is geplaatst voor zorg, bescherming of behandeling van zijn of haar geestelijke of lichamelijke gezondheid, heeft recht op een regelmatige evaluatie van zijn of haar behandeling en of de uithuisplaatsing nog nodig is.

Artikel 26 Sociale zekerheid. Ieder kind heeft het recht op voorzieningen voor sociale zekerheid. Voorbehoud: Nederland geeft kinderen geen eigen aanspraak op sociale zekerheid maar regelt dit via de ouders.

Artikel 27 Levensstandaard. Ieder kind heeft recht op een levensstandaard die voldoende is voor zijn of haar lichamelijke, geestelijke, intellectuele, zedelijke en maatschappelijke ontwikkeling. Ouders zijn primair verantwoordelijk voor de levensomstandigheden van het kind maar de overheid moet hen hierbij helpen door bijstand en ondersteuning zodat het kind op het minst voldoende eten en kleding en adequate huisvesting heeft.

Artikel 28 Onderwijs. Het kind heeft recht op onderwijs. Basisonderwijs is voor ieder kind gratis en verplicht. De overheid zorgt ervoor dat het voortgezet - en beroepsonderwijs toegankelijk is voor ieder kind, in overeenstemming met zijn of haar leerniveau. De overheid pakt vroegtijdig schooluitval aan. De handhaving van de discipline op school moet de menselijke waardigheid en kinderrechten respecteren. Internationale samenwerking is nodig om analfabetisme te voorkomen.

Artikel 39 Bijzondere zorg voor slachtoffers. Een kind dat slachtoffer is van oorlogsgeweld of van uitbuiting, misbruik, foltering of een andere wrede, onmenselijke of ontorende behandeling of bestraffing heeft recht op bijzondere zorg - in een omgeving die goed is voor het zelfrespect, de gezondheid en de waardigheid van het kind - om te herstellen en te herintegreren in de samenleving.

(Bron: <http://www.kinderrechten.nl/images/13/194.pdf> ,09-08-2016)

Door de Verenigde Naties werd op 20 november 1989 het Kinderrechtenverdrag aangenomen. Sinds 1995 is Nederland lid van het VN-Kinderrechtenverdrag.

(Bron: <http://www.kinderrechten.nl/p/19/151/kinderrechten> ,09-08-2016)

1.2 DE NAAM: KINDERMISHANDELING

Het woord “Kindermishandeling” betekent volgens het online woordenboek vandale.nl: “Mishandeling (geestelijk of lichamelijk) van kinderen, met name door hun ouders.”
(02/06/2016)

1.3 WAT IS KINDERMISHANDELING?

Volgens de Rijksoverheid is kindermishandeling:
“Kindermishandeling is niet alleen lichamelijk geweld. Kindermishandeling is elke vorm van mishandeling die voor een kind bedreigend of gewelddadig is. Ook bijvoorbeeld verwaarlozing valt eronder.”
(<https://www.rijksoverheid.nl/onderwerpen/kindermishandeling/inhoud/wat-kindermishandeling-is> , 02/06/2016)

1.4 WAAR KOMT DE MISHANDELING VAAK VOOR?

Op de website van de Rijksoverheid staat geschreven:
“Kindermishandeling komt vaak voor in de huiselijke kring.”
(<https://www.rijksoverheid.nl/onderwerpen/kindermishandeling/inhoud/wat-kindermishandeling-is> , 02/06/2016)

Maar kindermishandeling kan ook plaatsvinden in een zorginstelling, op straat, op school, in/bij een zwembad, bij een sportvereniging en in een huis die niet van de biologische vader en/of moeder is.

1.5 WIE ZIJN DE DADERS?

Volgens de Rijksoverheid: “Door bijvoorbeeld de ouders of verzorgers van het kind... Maar ook andere volwassenen kunnen een kind mishandelen, omdat het kind afhankelijk is van hen voor zorg. Bijvoorbeeld leidsters van peuterspeelzalen, leraren of sporttrainers.”
(<https://www.rijksoverheid.nl/onderwerpen/kindermishandeling/inhoud/wat-kindermishandeling-is> , 02/06/2016)

Billy Graham schrijft daarover in één van zijn boeken: “De persoon die gezinsleden mishandelt, treft men aan in alle sociale en economische lagen, ongeacht opleidingsniveau, ras of leeftijd. Er zijn zowel vrouwen als mannen die dit doen.”

(Billy Graham's handboek voor christenwerkers, ISBN: 90 6067 458 8, Uitgave: Gideon)

Een dader van kindermishandeling kan een biologische vader en/of moeder zijn, een stiefvader, stiefmoeder, pleegouder, leraar, lerares, leidster, leider, trainer, mentor, coach, een ander kind en ieder ander die een kind mishandelt.

1.6 WEL EN NIET MET OPZET

Volgens de Rijksoverheid: “Het kan gaan om opzettelijke mishandeling, maar dit is niet altijd het geval. Als ouders of verzorgers de zorg niet meer aankunnen, kan hun gedrag ontsporen met mishandeling tot gevolg.”

(<https://www.rijksoverheid.nl/onderwerpen/kindermishandeling/inhoud/wat-kindermishandeling-is>, 02/06/2016)

1.7 CIJFERS

Cijfers over de aantallen kindermishandelingen in ons land blijven ook naar mijn mening “schattingen” omdat niet elke mishandeling gemeld wordt, geregistreerd wordt en serieus genomen wordt. Om toch een cijfer te noemen, las ik op de website van de politie: “Elk jaar zijn meer dan 100.000 kinderen van nul tot achttien jaar slachtoffer van kindermishandeling.”

(Bron: <https://www.politie.nl/themas/kindermishandeling.html>, 22-07-2016)

1.8 KINDERMISHANDELING IN DE GESCHIEDENIS

Kindermishandeling is niet iets van de laatste 100 jaar. Op een website las ik: “Kindermishandeling is er altijd geweest, maar de omvang en ernst ervan zijn lange tijd ontkend.”

(Bron: http://www.canonsociaalwerk.eu/nl_jz/details_verwant.php?cps=0&verwant=63, 24-09-2016).

Lees eens de volgende adviezen: “Wie zijn zoon liefheeft moet hem slagen blijven toedienen om tenslotte vreugde aan hem te beleven... Buig zijn nek in zijn jeugd en breek hem de ribben, zolang hij nog jong is; anders wordt hij onhandelbaar en gehoorzaamt hij u niet meer.” Deze woorden staan geschreven in Jezus Sirach (Ecclesiasticus) hoofdstuk 30:1 en 12. (Groot Nieuws Bijbel met deuterokanonieke boeken, 1985, Katholieke

Bijbelstichting). Oorspronkelijk is de Wijsheid van Jezus Sirach geschreven in het Hebreeuws, rond 190 voor Christus door Jesua ben Elazar ben Sira. (Bron:

http://www.statenvertaling.net/bijbel/jezus_sirach.html ,24-09-2016). Dit boek is later door zijn kleinzoon in het Grieks vertaald. Het kan zijn dat de auteur deze opvoedkundige lessen niet letter zo bedoeld heeft. Maar wat zal het kind een vreselijk leven hebben gehad als zijn ouders of andere opvoeders deze teksten wel letterlijk namen. Dit boek komt niet voor in de protestantse Bijbel, omdat dit boek en de andere deuterokanonieke boeken niet als gezaghebbend worden beschouwd.

Op een website las ik: “In Nederland duurde het tot 1956 voordat er via het proefschrift Psychische kindermishandeling van Berthe Clemens Schröner voor het eerst expliciet aandacht voor kwam.”

(Bron: http://www.canonsociaalwerk.eu/nl_jz/details_verwant.php?cps=0&verwant=63 ,24-09-2016).

In Nederland is in het jaar 2007 in het Burgerlijk Wetboek in artikel 247 toegevoegd: “...in de verzorging en opvoeding van het kind passen de ouders geen geestelijk of lichamelijk geweld of enige andere vernederende behandeling toe.”

(Bron: <http://www.nji.nl/nl/Download-NJi/Publicatie-NJi/FactsheetOpvoedenzondergeweld.pdf> , 24-09-2016).

1.9 WETGEVING IN NEDERLAND

Over de wetgeving betreffende huiselijk geweld en kindermishandeling is officieel bekendgemaakt:

Wet van 14 maart 2013 tot wijziging van diverse wetten in verband met de invoering van de verplichting voor bepaalde instanties waar professionals werken en voor bepaalde zelfstandige professionals om te beschikken over een meldcode voor huiselijk geweld en kindermishandeling en de kennis en het gebruik daarvan te bevorderen, onderscheidenlijk die meldcode te hanteren (verplichte meldcode huiselijk geweld en kindermishandeling)

Wij Beatrix, bij de gratie Gods, Koningin der Nederlanden, Prinses van Oranje-Nassau, enz. enz. enz.

Allen, die deze zullen zien of horen lezen en, saluut! doen te weten:

Alzo Wij in overweging genomen hebben, dat het wenselijk is een verplichting in te voeren voor bepaalde instanties waar professionals werken en voor bepaalde zelfstandige professionals om te beschikken over een meldcode voor huiselijk geweld en kindermishandeling en de kennis en het gebruik daarvan te bevorderen, onderscheidenlijk die meldcode te hanteren;

Zo is het, dat Wij, de Afdeling advisering van de Raad van State gehoord, en met gemeen overleg der Staten-Generaal, hebben goedgevonden en verstaan, gelijk Wij goedvinden en verstaan bij deze:

HOOFDSTUK 1. VEILIGHEID EN JUSTITIE

ARTIKEL I

In de Beginselenwet justitiële jeugdinrichtingen wordt na artikel 5 een artikel ingevoegd, luidende:

Artikel 5a

1. De directeur stelt voor zijn personeelsleden en medewerkers een meldcode vast waarin stapsgewijs wordt aangegeven hoe met signalen van huiselijk geweld of kindermishandeling wordt omgegaan en die er redelijkerwijs aan bijdraagt dat zo snel en adequaat mogelijk hulp kan worden geboden.

2. Onder huiselijk geweld wordt verstaan: huiselijk geweld als bedoeld in artikel 1, eerste lid, van de Wet maatschappelijke ondersteuning.

3. Onder kindermishandeling wordt verstaan: kindermishandeling als bedoeld in artikel 1 van de Wet op de jeugdzorg.